

83861

C. XI. TA.12.
eenGEHEIM

UITGEBOEKT

DUPLICAAT

Contactavond G.N.A.,
N.G.N.V.B. en Nationaal Reveil

Ik heb de eer Uwe Excellentie hiernevens aan te bieden een geheim rapport over een besloten contactavond, georganiseerd door de daarin met name genoemde verenigingen, waar J.Thiessen het woord heeft gevoerd.

Ter bekorting moge naar de inhoud van het rapport verwezen worden.

HET HOOFD VAN DE DIENST.

AAN:

W. de Minister President,
Z. E. de Minister v. Binnenlandse Zaken,
Z. E. de Minister v. Buitenlandse Zaken,
Z. E. de Minister v. Justitie,
Z. E. de Minister v. Uniezaken en Overzeese
Rijksdelen,

Mr L. Einthoven.

te

's-GRAVENHAGE.

Op Donderdag 13 April 1950 des avonds om 20.00 uur werd door de Verenigingen "Groter Nederland Actie", "Nieuw Guinea Nederlandse Vrouwenbond" en "Nationaal Reveil" een besloten contactavond gehouden in het café "De Gouden Regen", gelegen aan het Goudenregenplein te 's-Gravenhage.

Ongeveer 250 personen waren aanwezig.

Om 20.10 uur opende de voorzitter: Dr Willem Karel Hendrik FEUILLETAU DE BRUYN, geboren 11 Juli 1886 te Palembang, wonende Kwikstaartlaan no.9 te 's-Gravenhage, de bijeenkomst.

Hij heette de aanwezigen hartelijk welkom en dankte de aanwezigen voor de goede opkomst. Na een kort inleidend woord kondigde hij aan, dat de heer THIESSEN deze avond het woord zou voeren.

Onder geweldig applaus nam John THIESSEN, geboren 26 Augustus 1906 te Pekantan (Indonesië), wonende Van Hoytemastraat no.27 te 's-Gravenhage, het woord.

Spreker begon zijn misnoegen te uiten over de behandeling, die hij na zijn arrestatie op Schiphol had ondervonden. Hij zeide in het Maleis: "saja soedah kenjang dari Blanda", hetgeen betekent: "ik ben zat van de Hollanders". Daarna gaf hij een overzicht van al hetgeen hij had verricht en ondervonden in Indonesië na zijn terugkeer aldaar in de loop van het vorige jaar. Hij sprak van de door hem in Bandung gehouden vergaderingen, waar 10.000 mensen naar hem kwamen luisteren. Verder gaf hij een overzicht van de chaotische toestanden, die hij in Bandung had meegemaakt na de soevereiniteits-overdracht. Doch, zeide spreker, zolang WESTERLING er was voelde men er zich nog veilig. Westerling was officieel door de Regering van Pasundan aangesteld om de rust en orde te handhaven. Thans zijn er in Bandung 1200 Nederlanders gearresteerd, die verdacht worden met Westerling te hebben samengewerkt. Spreker hekelde op sarcastische wijze de R.I.S.-regering en gebruikte daarvoor bepaalde Maleise uitdrukkingen. Op dezelfde wijze uitte hij zich scherp tegen het beleid van de Nederlandse Regering inzake de Indonesische aangelegenheid. Ook becritiseerde hij scherp het optreden van de Nederlandse Hoge Commissaris in Indonesië Dr HIRSCHFELD en besprak diens houding in Nederland tijdens de Duitse bezetting. En zo'n man van wie dit alles bekend is bij de buitenlandse intelligence diensten vertegenwoordigt de Nederlandse Regering in Indonesië, zeide spreker. Voorts gaf hij een overzicht van zijn reis naar Nieuw Guinea, die hij kort geleden nog maakte. Hij had deze reis met een Amerikaans Legervliegtuig gemaakt. Dit vliegtuig was hem welwillend door de Amerikaanse Luchtmacht-Commandant in Z.O.Azië ter beschikking gesteld, nadat hij vergeefs getracht had een plaats in een K.L.M.-toestel te krijgen.

Na de koloniesatiemogelijkheden in Nieuw-Guinea besproken te hebben oefende hij critiek uit op de houding van het I.E.V. (Indo Europees Verbond) wier leden liever Warga Negara (Indonesisch Staatsburger) worden om zich van een goed baantje op Java verzekerd te zien. Op een zeker ogenblik worden zij toch door SUKARNO er uit geschopt.

Vervolgens sprak hij over hetgeen hij had ondervonden na zijn arrestatie op Schiphol. Zowel de behandeling in zijn cel te Amsterdam, de rechtszaak en de 6 weken gevangenisstraf, die hij had ondergaan, besprak hij. Hij vergeleek deze behandeling met Gestapo-methoden. De rechtszitting was gelijk het proces in Praag tegen een Nederlander, alleen was bij deze rechtszitting een vernisje aangebracht.

Toevallig, zeide spreker, hebben ze die dollars, die niet eens van mij waren, gevonden. Deze dollars werden mij in een gesloten enveloppe door een kennis medegegeven. Geheel te goeder trouw heb ik die kennis een dienst willen bewijzen. Alle schuld heb ik op mij genomen en die vriend niet verraden. Dat doen wij Indo's niet. Maar al hadden ze niets gevonden, dan hadden ze me toch niet laten vertrekken, want "Barbertje moest hangen". Omdat ik teveel weet, schijnen ze erg bang voor me te zijn, want nu worden geregeld mijn gangen

nagegaan en telefoongesprekken afgeluisterd. Ik zie ze wel staan die jonge blonde man en die jonge dame, die geregeld voor mijn huis op post staan. Ja, ze zijn bang voor me, dat ik alles zal openbaren. Maar ik geef U de verzekering, dat dit zal gebeuren. Thans zal ik niets zeggen, omdat ik hier als gast spreek en deze verenigingen hierdoor moeilijkheden zouden krijgen. Maar zodra de mogelijkheid er is, zal ik voor mij zelf alleen in het openbaar spreken. Met bewijsstukken zal ik U tonen, hoe er in de Indonesische kwestie geknoeid is. Ik zal dan op eigen verantwoording spreken en de muren zullen er van schudden. Ook wil ik proberen een onderhoud met de Koningin aan te vragen. Ik zal Hare Majestait dan volledig inlichten met alle bewijsstukken, die mij ter beschikking staan. Zo spoedig mogelijk hierna zal ik dan Nederland verlaten (stemmen uit de zaal: "neen hier blijven"). In het belang van deze zaak moet ik echter weg, zeide spreker.

Hij wekte de aanwezigen op om eendrachtig voor het behoud van Nieuw Guinea te strijden en hierop bij de Regering aan te dringen. Bij deze Regering vertonen zich thans symptomen om dit land los te laten.

Onder luid applaus beëindigde hij zijn betoog.

Hierna werd gepauseerd.

Na de pauze werden door enige personen vragen gesteld inzake Indonesische aangelegenheden, die alle door de voorzitter werden beantwoord.

Om 22.45 uur sloot de voorzitter de vergadering, die een rustig verloop had.

2-5-1950.